

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10290

гр. София, 25.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в закрито заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

като разглежда дело номер **3151** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от АПК.

Образувано е по жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ЕАД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № ПАМ -1/ 26.02.2025г. на КЕВР, в частта му по т.3, т.4 и т.5, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка.

В жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на решението, като е посочено, че същото ще доведе до значителни имуществени вреди за дружеството.Изложени са съображения относно наличието на предпоставките за спиране на предварителното изпълнение на решението.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл.13, ал.9 от ЗЕ, решенията на комисията могат да бъдат обжалвани относно тяхната законосъобразност пред Административния съд – [населено място] в 14-дневен срок от съобщаването им. Обжалването не спира изпълнението на решението. Искането за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение е недопустимо, освен по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи.Налице е допуснато по силата на отделен закон предварително изпълнение.

На следващо място, разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК въвежда отрицателна предпоставка, която обуславя допустимостта на искането за спиране на изпълнението – да не се предвижда забрана за съдебен контрол. Видно от разпоредбата на чл.13, ал.9, изр.2 и сл. от ЗЕ, за решенията на КЕВР е предвидено по закон предварително изпълнение, срещу което може да бъде отправено искане за спиране само в изчерпателно посочени в нормата случаи. Процесното решение е постановено на основание чл. 201, ал.1,т.3,ал.2,т.1,б“а“ от ЗЕ, и представлява такова, с което се

налагат санкции по Глава XIII от ЗЕ „Принудителни административни мерки“.

На трето място, условие за допустимост на искането е наличие на оспорване срещу законосъобразността на административния акт, по отношение на който специален закон допуска предварително изпълнение. Това условие също е налице, доколкото с жалбата срещу Решение № ПАМ -1/ 26.02.2025г. на КЕВР, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка, е направено искането за спиране.

С оглед на горното искането за спиране е ДОПУСТИМО за разглеждане.

Разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (какъвто е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 от АПК. Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Анализът на текста води до обосноваания извод, че в тежест на лицето, подало искане за спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя. В конкретния случай законодателят е оценил прилагането на процесната ПАМ като породено от деяние с висока степен на обществена значимост. В тази насока допуснатото по закон предварително изпълнение на тази ПАМ е за защита на особено значими ценности и права. Фактите, които жалбоподателят излага като противопоставими, следва да са със същата степен на значимост.

Видно от съдържанието на искането за спиране на предварителното изпълнение на решението на КЕВР, основното твърдение на жалбоподателя е, че ще му бъде причинена значителна имуществена вреда. В конкретния случай обаче, не е достатъчно само твърдението за наличие на вреди и интереси, които биха били увредени, а е необходимо представянето на доказателства за вида им, както и за това, че вредите са настъпили или съществува вероятна възможност да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен. Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на решението, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното му изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им, което в случая не е сторено.

Отделно от това, посочения от жалбоподателя по същество имуществен характер на вредите опровергава заявената им непоправимост. Следва да се отбележи, че след приключване на съдебния спор по законосъобразността на оспореното решение на КЕВР, ако резултатът от оспорването е благоприятен за жалбоподателя, той може да предприеме защита на интересите си по съответния съдебен ред, при извършени

недължими плащания. На следващо място, сочените вреди от предварителното изпълнение на оспорвания акт за дружеството не са основани и на нови обстоятелства, съгласно чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 от АПК, поради което не обуславят обезпечаване на жалбата чрез спиране на изпълнението на процесната ПАМ. Останалите изложени доводи в жалбата касаят незаконосъобразността на оспорения акт и са неотносими за преценката на основателността на направеното искане по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК.

По посочените съображения искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на решението следва да бъде отхвърлено.

Предвид изложеното и на основание чл. 166, ал. 3 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на Решение № ПАМ -1/ 26.02.2025г. на КЕВР, в частта му по т.3, т.4 и т.5, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд, в 7- мо дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: